

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

25 май 1978 година*

„Обезмаслено мляко на прах – отговорност”

По съединени дела 83 и 94/76, 4, 15 и 40/77

Предприятие Bayerische HNL Vermehrungsbetriebe GmbH&Co. KG, Gut Heinrichsrüh,

Bernd Adleff, търговец, Grasslfing,

Предприятие F. X. Zollner KG, Regensburg, и

Christof Schwab, инженер агроном, Gut Schwaben,

за които се явяват адв. F. Modest, A. Heemann, J. Gündisch, G. Rauschning, K. Landry, W. Röhl, B. Festge, H. Heemann, P. Wegemer, Хамбург, със съдебен адрес в Люксембург при г-н Félicien Jansen, huissier de justice, 21, rue Aldringen,

и **Johann Seidl**, Regenstauf, за когото се явяват адв. von Boetticher, Bernet & Partner, Мюнхен със съдебен адрес в Люксембург при адв. Ernst Arendt, 34 B, rue Philippe-II,

ищци,

срещу

Европейската икономическа общност, за която се явяват нейните институции:

1. Съветът, за който се явява неговият правен съветник г-н Bernhard Schloh, в качеството му на представител, със съдебен адрес при г-н J. N. Van den Houten, Директор на правната служба на Европейската инвестиционна банка, 2, Place de Metz, Люксембург,

и

2. Комисията, за която се явява нейният правен съветник г-н Peter Gilsdorf, в качеството му на представител, със съдебен адрес в Люксембург при неговия правен съветник, г-н Mario Cervino, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

ответник

с предмет исканията за обезщетение за загуби и пропуснати ползи по силата на член 215, алинея 2 от Договора за ЕИО, за вредите, които ишците твърдят, че са понесли като следствие от въздействието на Регламент № 563/76 на Съвета от 15 март 1976 г. относно задължителното изкупуване на обезмаслено мляко на

---

* Език на производството: немски.

прах, държано в интервенционните агенции, с цел използването му в храните за животни (O B L 67, стр. 18).

СЪДЪТ,

в състав: г-н. Н. Kutscher, председател, г-н М. Sørensen и г-н G. Bosco, председатели на състав, г-н А. М. Donner, г-н Р. Pescatore, г-н А. J. Mackenzie Stuart и г-н А. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. Ищците искат Европейската икономическа общност, за която се явяват Съвета и Комисията, да бъде осъдена да им изплати обезщетение за вредата, която твърдят, че са понесли в резултат от въздействието на Регламент № 563/76 на Съвета от 15 март 1976 г. относно задължителното изкупуване на обезмаслено мляко на прах, държано в интервенционните агенции, с цел използването му в храните за животни (O B L 67, стр. 18).

2. Съдебните дела бяха съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и следва да останат съединени за целите на съдебното решение.

3. С три Решения от 5 юли 1977 г. по преюдициални дела 114/76, Bela-Mühle, 116/76, Granaria, както и 119 - 120/76, Ölmühle Hamburg и Kurt A. Becher (Recueil, стр. 1211 и последващи.) Съдът обяви Регламент № 563/76 за невалиден.

Съдът стигна до това заключение въз основа на съображението, че в регламента е въведено задължението за купуване на обезмаслено мляко на прах на една толкова диспропорционална цена, че тя е равнозначна на дискриминационно разпределение на тежестите между отделните земеделски сектори, без да е оправдано като мярка, необходима за постигане на поставената цел, а именно разпродаване на запасите от обезмаслено мляко на прах.

4. Констатацията, че един такъв нормативен акт, като посоченият регламент, е невалидна, не е достатъчна сама по себе си, за да се обоснове, по силата на член 215, алинея 2 от Договора за ЕИО, извъндоговорната отговорност на Общността за причинената на частните лица вреда.

Според постоянната съдебна практика на Съда отговорността на Общността за факта, че един нормативен акт, който включва решения в икономическата политика, може да се търси единствено при наличие на достатъчно сериозно нарушение на правна норма от по-висока степен, която защитава частните лица.

5. В посочения по-горе случай няма съмнение, че нарушената от Регламент № 563/76 забрана за дискриминация, посочена в член 40, параграф 3, алинея 2 от Договора, има за функция да защитава интересите на частните лица и не е възможно да се пренебрегне важността на тази забрана в системата на Договора.

При определянето на предпоставките, които според съдебната практика на Съда би трябвало да бъдат налице наред с едно такова нарушение, за да се търси отговорност от Общността, трябва да се имат предвид принципите, според които в отделните правни системи на държавите-членки, се управлява отговорността на държавните органи за вреди, причинени на частни лица от нормативни актове.

Въпреки че тези принципи варират значително в отделните държави-членки, може да се каже, че държавните органи могат само по изключение и при наличие на особени обстоятелства да носят отговорност за нормативни актове, които са резултат от решения в икономическата политика.

Това ограничително тълкуване се обяснява със съображението, че законодателната власт, дори когато за валидността на нейните актове съществува съдебен контрол, не бива да бъде възпрепятствана при разпоредбите си от възможността за предявяване на иски за обезщетение за загуби и пропуснати ползи, всеки път, когато в името на обществения интерес тя трябва да приеме нормативни мерки, които биха могли да засегнат интересите на частни лица.

6. От изложените съображения следва, че в областта на икономическата политика на Общността, може да се изиска от частно лице да понесе, в разумни граници и без да могат да получат обезщетение от държавните фондове, някои вредни за икономическите си интереси въздействия, породени от нормативен акт, дори и той да е обявен за невалиден.

В законодателна област като посочената по-горе, която главно се характеризира с упражняването на неограничена власт, необходима при провеждането на Общата селскостопанска политика, отговорност на Общността може да се търси само тогава, когато съответната институция е надхвърлила, явно и сериозно, границите на своите правомощия.

7. С оглед на дадените обстоятелства не е такъв случаят при мярка на икономическата политика като посочената по-горе.

В тази връзка, най-напред трябва да изтъкнем, че тази мярка е засегнала големи групи от търговци, а именно всички купувачи на комбинирани фуражи съдържащи протеин, така че нейното въздействие върху частните предприятия е било значително отслабено.

Освен това въздействието на регламента върху цената на фуражите като част от производствените разноски на тези купувачи беше ограничено само в скромни размери, тъй като тази цена не е била увеличена с повече от 2 %.

Това увеличение на цената е било изключително малко в сравнение с увеличенията на цените, които, през периода на прилагане на регламента, са в резултат на колебанията на цените на световните пазари на фуражи, съдържащи протеин, и са тройно или четворно по-големи от тези, които настъпиха в резултат на въведеното с регламента задължение за покупка на обезмаслено мляко на прах.

Въздействието на регламента върху доходността на предприятията не надхвърли в крайна сметка обхвата на икономическите рискове, които са присъщи по начало на дейността в съответните земеделски сектори.

8. При тези условия не е достатъчна невалидността на съответния регламент, за да се търси отговорност от Общността по член 215, алинея 2 от Договора.

Поради това исквете следва да се отхвърлят като неоснователни.

По съдебните разноски

9. По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски.

Тъй като ищците са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

По изложените съображения, Съдът реши:

1 . Отхвърля исквете

2 . Осъжда ищците да заплатят съдебните разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург, на 25 май 1978 година.